

for ultimo-Penge f. Eks. 5 pCt. maa for et Værdipapir, i hvilket der bestaar store Baisse-engagementer, den Blankosælger, som ønsker Forlængelse, f. Eks. nøjes med kun 2 pCt.

I Prolongationsforretningerne staar to Parter overfor hinanden: *Bankkapitalen* og *Børsen*. Naar denne sidstes Haussister eller Baissister ved en Termins Nærmelse befinder sig i en Forlegenhed, træder Bankkapitalen hjælpende til. Den træder dog først i Aktion, efter at Børsens Mænd har søgt saavidt muligt *gensidig* at klare sig. Paa en Børs vil der stedse ved Siden af Haussister, som har købt uden at kunne modtage, være Baissister, som har solgt uden endnu et øje Stykkerne, og finder disse hinanden, vil Prolongationen komme ganske af sig selv. Er der imidlertid et Overskud til den ene eller den anden Side, kræves Bankkapitalens Støtte, enten som Penge- eller Stykkeudlaaner. I Reglen bestemmes derfor Prolongationsrentens Højde af Bankkapitalen — hvad enten der er en overskydende Trang til Penge eller til Stykker, danner Bankkapitalens effektive Rentefordring for Ydelsen af Penge eller Stykker ogsaa Maalestocken for alle andre Prolongationer. Ingen Haussist føler sig foranlediget til at prolongere til højere Sats, end han maa betale sin Bankier, og en Baissist er kun tilfreds, naar han kan gøre Regning paa den almindelige Rentefod til næste Termin: han faar da sine Stykker og desuden en pæn Rentefortjeneste. Saa snart han derimod er i Klemme, vil han, som ovenfor vist, lade sig nøje med en lav Rentefod, ja, endog tilsidst være beredt til at give Penge til.

Prolongationen sker i Reglen til *Likvidationskursen*, og Differencerne mellem denne og Børsmændenes Købe- eller Salgskurser maa da afvikles *særligt*. Heraf opstaar forskellige Muligheder.

- I. Bankkapitalen gaar i Likvidationen ind som Køber i en Haussespekulants Sted og modtager som sidste Køber Papiret til Likvidationskursen. Det er dette Beløb, som den paagældende Børsmand er Bankieren skyldig, og denne beregner følgelig sin Prolongationsrente herefter.
 - a) Børsmanden har købt til en højere Kurs end Likvidationskursen. Eksempel: A har solgt B en Post til 130, men Likvidationskursen er 120. Bankier C træder til som Køber i Stedet for B. A faar da af C de 120 og maa indkræve 10 hos B.
 - b) Børsmanden har købt til en lavere Kurs end Likvidationskursen. Eksempel: A har solgt B en Post til 110, men Likvidationskursen er 120. C træder i B's Sted og betaler 120, A maa betale B 10.
- II. Bankkapitalen er ved Likvidationen Sælger i Stedet for en Baissist og leverer Stykkerne i Stedet for denne. For denne Levering modtager den Likvidationskursen som Pris og forrenter denne Sum, saalænge Prolongationen varer.
 - a) En Baissist B har solgt A en Post til højere Kurs end Likvidationskursen. Eksempel: B har solgt A en Post til 130, Likvidationskursen er 120. Bankier C leverer, A betaler ham 120 og B 10.
 - b) En Baissist B har solgt A en Post til lavere Kurs end Likvidationskursen, f. Eks. til 110. Likvidationskursen er 120. Bankier C leverer, faar af A 120, og A indtager Differencen 10 fra B.

I Terminhandelen paa Berlinerbørsen blev før Krigen Forholdet kompliceret ved en Usance, i Kraft af hvilken der af Aktier altid beregnedes en løbende Stykkerente af 4 pCt. p. a.

Paa de fleste Børser noteres Kursen saaledes, at Renter eller Udbytte deri er *indbefattet*: Køberen betaler i Kursen ikke blot selve Papiret, men ogsaa de til enhver Tid